

2022-03-20 Stockholm
Paulina Huaiquimil
750629 - 0506
Nytorgsgatan 16, Lgh 1201
11629 Stockholm

Dom: 2022-03-10

Saken: Störande av förrättning

Mål nr: B 14386 - 20

Svea Hovrätt, avdelning 07, 071324

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 2

INKOM: 2022-04-22
MÅLNR: B 2381-22
AKTBIL: 7

Synpunkter till överklagande till Högsta domstolen

Hej Johan Hansson,

Nu har Jag läst domen om och om igen och det känns överklagt att läsa att Svea hovrätt fastställer tingsrättens dom för brottet om störande av förrättning. Jag anser mig felaktigt behandlad och undrar var rimligheten i Hovrättens dom finns? Jag är inte tidigare dömd. Varför kunde inte hovrätten göra något ändring?

Fastställandet av domen anser jag orättvist och ej adekvat för min situation. Jag förstår fortfarande inte vilket brott jag anses ha gjort mig skyldig till? Vem har jag skadat? På vilket sätt i sådana fall? Jag fungerar som individ så att jag aldrig ska ha till avsikt att skada någon. Som sakläget är nu upplever jag att den här situationen har skadat mitt anseende på en mycket allvarlig och orimlig nivå. Jag skrev ett brev till Svea hovrätt, som du vet, om de negativa konsekvenserna för mig av tingsrättens dom.

Jag anser inte att jag har uppträtt störande eller agerat förargande gentemot någon i riksdagen. Jag har personer, ljudinspelningar samt video som bekräftar att jag inte gjort mig skyldig till det brott som jag blivit anklagad och dömd för. Allt det som åberopas gällande att störa eller avbryta med ljud, svordomar, etc., är beteenden som inte stämmer överens med mitt sätt att förhålla mig till andra människor oavsett sammanhang, personens status, yrkesroll eller position i samhället. Detta sätt att agera går emot alla mina etiska principer och värderingar. Jag anser att denna dom är felaktig, då den inte är i kongruens med hur jag har agerat på läktaren i plenisalen.

Jag är verkligen ingen kriminell eller någon fara för Sveriges demokratiska statsskick. Ändå så döms jag av en lag som ska skydda Sveriges säkerhet och demokratiska statsskick. Jag värnar starkt om demokrati, rättvisa, mänskliga rättigheter, och tror på dialog före allt annat och tar tydligt avstånd från alla former av våld.

Det känns brutalt att dömas bara för att jag lyssnade på ministerns anförande om mänskliga rättigheter och för att en person från läktaren ställde en kort fråga till ministern. Dessutom när frågan var relaterad till alla brott mot mänskliga rättigheterna som pågick i Chile samband med alla demonstrationer som gjordes i solidaritet för Chile.

För att förstå varför vi var flera från Chile i riksdagen den dagen är det viktigt att förstå vad som pågick i landet just då. Det sociala upproret började den 18 oktober 2019 och ledde till regeringsskifte den 11 mars 2022 – dagen efter att hovrätten meddelade sin dom.

Det gör något med en att få höra från olika håll om hur ens ursprungsland lever under systematiskt förtryck, med utgångsförbud och undantagstillstånd, hur ordningsmakten militariseras och våldet mot demonstranterna eskalerar, hur demonstranterna förföljs, skjuts i ögonen, torteras och våldtas i militärernas pansarvagnar eller skåpbilar.

Jag trodde att Ann Linde skulle nämna något om det som pågick i Chile, men hon höll sig bara till situationen i Kina. Vi lyssnade alla på hela hennes anförande utan att protestera eller störa och i samband med att hon lämnade scenen reste jag mig. Ingen vakt körde ut mig som det står i domen. Jag gick ut själv i lugn och ro. Utanför plenisalen förstod jag att jag var anhållen av vakterna.

Alla vi åtta personer som blev dömda för störning av förrättning satt på samma rad. Anledningen är att vi placerades på samma rad av vakterna. Jag känner ingen av dem, som sagt. Jag kan inte stå för vad andra gör eller säger, oavsett om jag sympatiserar med deras handlande eller inte. Jag kan inte stå för vad som sägs bara för att jag råka komma från samma land, eller för att jag råkar sitta på samma läktare som dem, eller för att vi alla brottas med frågor kring sammandrabbningar och den politiska konflikten i ett land som vi alla trodde att utrikesministern skulle ta upp i sitt tal. Jag kan bara stå för mitt uppförande.

Jag vill även passa på att hänvisa till en händelse i riksdagens plenisal, kopplad till Vattenfalls försäljning av kolgruvor i Tyskland. En grupp unga människor, alla vita och svenskar/européer, hade tryckt ett budskap på sina tröjor i protest mot gruvförsäljningen. De skrek alla samtidigt för att visa sitt missnöje. Ur Expressens artikel om händelsen från den 24 maj 2016:

Efter en och en halv timmes debatt skrek flera demonstranter på riksdagens läktare vilket fick talmannen att konstatera att opinionsyttringar där inte är tillåtna.

Aktivisterna drog också upp sina tröjor och en man sprutade en röd vätska ur något som liknade en ketchupflaska i kammaren.

Några minuter senare, vid 14.30-tiden, ajournerades debatten när åhörare fortsatte att skrika. Fem minuter senare hade minst en demonstrant släpats ut av riksdagens väktare och debatten kunde återupptas.

Ingen av dessa personer blev dömda, förutom personen som sprutade rödfärgad vätska. Varför blev inte de dömda fast de skrek till skillnad från mig som inte skrek?

I det andra fallet (Dom 2022-03-10. S, 9) gick en grupp olovligen fram till sessionssalens podium läste upp ett brev i flera minuter. Gruppen friades då hovrätten konstaterade ”att det inte i målet påstods att de tilltalade skulle ha stört förrättningen genom oljud eller liknande”.

Vad är skillnaden? Det här förstår jag inte heller? Båda grupper var svenskar till skillnad från oss. Är det som är skillnaden? Hur kan jag, som ingenting gjort, dömas för brott när personer som genom sitt agerande de facto hindrat en förrättning från att fortsätta går fria?

Olika måttstockar: De här fallen visar att samma regler inte gäller alla. Var går gränsen för när en störning blir ett brott?

Vittnesmålen: Vakterna ljög om flera saker i polisförhören och även under rättegången i tingsrätten, vilket framgår av videoupptagningen. Hur kan det sakna betydelse i det här fallet?

Påstått samförstånd: På vilket sätt har tingsrätten bevisat att vi agerade i samförstånd? Hoppas vi kan få upprättelse och prövningstillstånd till Högsta domstolen.

Med vänliga hälsningar
Paulina Huaiquimil